

ANUNCIURI

Linia petii, 6 col. pag. IV . . . . . 40 bani
foto . . . . . III . . . . . 2 lei
Inserțiunile și reclame pag. III și IV linia . . . . . 2 lei
ANUNCIURILE ȘI INSERȚIUNILE PARTICULARE
sunt elucstiv primite la Agenția Havas în București,
Calăa Victoriei No. 34.

REDAȚIA STRADA ACADEMIEI, A.

București 12 (24) August 1893

AMERINȚĂRI
IN LOC
DE ARGUMENTE

După o adâncă meditațiune care a ținut multe zile, Timpul s'a hotărât să ne dea un Răspuns; un răspuns scut și răscut, cu afirmațiuni calculate și cântărite—cari să nu'l compromită,—un răspuns care nu'l așteptam de la o comunicațiune mai autorizată, mai oficială; dar, de oare ce Monitorul tăce și Timpul se ocupă în răspunsul său și de alt ceva decât de carantine, trebuie să răspundem și noi oficiosului și tot odată să'i cerem oare-cari explicațiuni. Dar să procedem cu ordine și în ordinea ce o adoptă Timpul.

De ce carantine e vorba—trebuie el mîrat ca și când s'ar întoarce de la Chicago—de carantinele de uscat? Asemenea carantine am avut anul trecut când cholera băntuia în Galiția, Ungaria și Basarabia. Asemenea carantine nu s'au instituit anul acesta; dar nici n'am fost amerințați despre uscat.

Așa ne răspunde Timpul. Va să dică, dacă anul acesta nu s'au instituit carantine la granițele de pe uscat, este că nu am fost amerințați de această parte; este că țările din giurul nostru nu sunt acum băntuite de cholera; dar că, dacă cholera ar fi în Galiția, Basarabia și Ungaria, apoi îndată noi am înființa carantinele.

Eroare adâncă, domnilor de la Timpul, eroare comisă de d-voastră în bună cunoștință de cauză: cholera băntuie în Galiția, Basarabia și Ungaria; aceasta o știți, căci e afirmat sus și tare de știrile ce ne aduc zilnic diarele și telegramele din străinătate; aceasta o știți, căci ați înființat cordoane militare pentru a asigura serviciul de desinfecțiune cu care sunteți siliți să vă mulțumiți: și știți iarăși că guvernul, de ar băntui cholera de dece ori mai tare—nu ar putea înființa carantine în aceste părți, căci a pderat la Dresda la desființarea lor. Se mulțumește cu desinfecțiunea esternă de oare ce apărarea de infecțiunea microbiană internă i este interzisă.

In resumat: amerințați suntem de cholera la granițele de nord și răsărit; dar singurele măsuri de apărare ce ne-am angajat la Dresda a lua contra pătrunderii morbului în România, sunt măsuri de simplă desinfecție esternă.

Aceasta pentru carantinele de uscat.

«Dar poate organul liberal vrea să vorbească de carantinele de apă?»

«Avem carantină pe apă la Sulina pentru proveniențele mării Roșii și mării Mediterane. Și totuși, fie dis în treacă pentru parțisanii carantinelor, cholera a izbucnit la Brăila și Sulina.»

Bine faceți onorabil domni de a pune în această afirmațiune cuvintele fie dis în treacă! Bine faceți să afirmați lucrul în treacă și mai bine ați fi făcut să nu-l fi afirmat de loc.

Conform ufui us constant, carantinele se înființează prin decrete regale date pe temeiul unui jurnal al consiliului de miniștri care și el e încheiat în urma avizului consiliului superior sanitar. Așa e și rațional să fie; așa s'a și urmat pentru înființarea lor și chiar pentru desființarea lor.

Intru cât privește carantinele pe apă, găsim în Monitorul oficial, din 23 Septembrie 1892, un decret regal care glăsuiește ast-fel:

«Bastimentele din porturile mării Negre ale Rusiei și ale Turciei de Asia, să facă carantină de 11 zile la Sulina.»

Un alt decret publicat la 18 Aprilie 1893 în Monitorul dice: «Carantina și observațiunea medicală care se aplică la Sulina pentru bastimentele din porturile ruse ale mării Negre și ale mării de Azov... se înlocuiește cu revizia sanitară a călătorilor și desinfecțiunea efectelor lor necurate.»

Acestea sunt decretele ce le găsim în Monitor, și altele nu. Timpul însă, de la 28 ale lunii trecute, inserează următoarele:

«Astăzi este pe deplin constatată că boala de care sunt contaminate Brăila și Sulina, a fost introdusă de un vapor englez care a făcut o carantină de dece zile în Turcia și alte opt zile la Port-Said.»

Față cu acestea, rugăm pe Timpul să bine-voiască a răspunde la următoarele chestiuni cari sunt de natură a lămuri opiniunea publică:

Prin ce decret s'a înființat carantină la Sulina pentru proveniențele mării Roșii și Mediterane?

Ce dată poartă acest decret? Când a început a fi supuse carantinei, la Sulina, bastimentele venind de la Port-Said și din Mediterana; și în fine

In special, dată vasul care—după cum Timpul afirmă—s'a constat că a adus cholera la Sulina și Brăila, a făcut carantină la Sulina.

Până ce Timpul va bine-voi să ne răspundă lămurit, trecem la partea finală a răspunsului său care mult ne-a înveselit.

Timpul simte însuși toată slăbiciunea argumentațiunei sale și ridicolul în care s'a nomolesce; de aceea, părăsind terenul discuțiunei, se pune pe acela al amenințărilor, ca și când donchișonadele lui ar putea împune cuiva. Timpul simte că e mai comod a amenința de cât a discuta. Din contră, noi ne simțim foarte bine pe terenul discuțiunei și de furlandisirile cicoicilor ne pasă puțin. Am scris, citind în Timpul frase copilărești ca următoarele:

«Voința și tovarășii săi să fie seamă de răspunsurile noastre, altfel vom fi siliți să întorcem foaia și

din defensivă să trecem la ofensivă!»

Ne am topit! «Dacă «Voința» și partidul liberal nu vor însă să fie seamă de rezerva pe care ne amipusim—in dauna interesului de partid dar în favoarea interesului obștesc—i înștiințăm că nu ne vom mai face scrupule.

«Sacul e plin și nu așteaptă decât să fie răsturnat.

«Atarnă de adversarii noștri să deslegăm gura sacului și să știe cinstiții liberali, că nu le va fi bine!»

Poftiți domnilor; poftiți! De veți crede că aveți neșpe de o mână de ajutor, vom pune și noi mâna să ajutăm la răsturnarea sacului.

De și lucrul, nu are nimic atrăgător pentru noi, vom face posibilul ca să stăm de vorbă și cu Goetz și cu Bedmar și cu, espropiații liniei Pitești Curtea de Argeș și cu Musicu și cu cei inițiali în secretele polițierilor ruși din România și din Bulgaria; și de un lucru vă încredințăm: vom căuta și susținem conversațiunea cum ne vom pricepe mai bine.

Poftiți.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul telegrafic al «Voinței Naționale»

St. Petersburg, 23 August.—Se asigură că mâine se va face publicațiunea relativă la reducerea de 40 la sută asupra tarifelor drumurilor de fier rusești în favoarea granurilor și a fănelor cu destinație Austro-Ungaria și România.

Se asigură de asemenea că drumurile de fier austriece vor reduce în mod considerabil tarifele lor pentru Elveția și Italia. Ele vor suprima tarifele pentru încărcarea și descărcarea mărfurilor și transportul pe liniile de legătură.

Roma, 23 August.—12 anarhiciști au fost arestați. Unii din ei aveau manifeste anarhiste. Măsurile de precauțiune au continuat a fi luate astă-seară. Până acum ordinea este perfectă.

Friedrichsroda, 23 August.—Ducele de Edimburg a luat frânele guvernului din Coburg-Gotha ca duce Alfred. Prințul moștenitor Alfred este așteptat mâine. Prințul Wilhelm de Baden a sosit. Clădirile publice și multe case particulare sunt cu drapelul negru.

Imperatul, îndată ce a sosit, a fost primit de ducesa văduvă, careia i-a exprimat sentimentele sale de condoleanță. Imperatul și ducesa văduvă au rămas ca la o jumătate ceas în camera mortuară a ducelui Ernest. Imperatul a plecat în timpul serii la Schwerin.

St. Petersburg, 23 August.—Journal de St. Petersburg, vorbind de alegere franceze, aprobă triumful unei politici prudente. Se miră numai de alegerea lui Wilson.

Alte diare felicită de asemenea Republica franceză pentru rezultatul alegerilor.

St. Petersburg, 23 August.—Familia imperială s'a dus ieri seară pe bordul lui «Polastern», care va pleca mâine dimineață. Majestatele lor vor sosi Vineri după amiază la Fredensborg.

Gaeta, 23 August.—O populațiune numeroasă în bărci iluminate au făcut o ovațiune strălucită regelui, prințul de Neapole și prințul de Prusia, pe bordul «Savoiei», aclamându-i

cu strigătele de: «Trăiască Italia! Trăiască Germania! Trăiască tripla alianță!»

Paris, 23 August.—Diarele, vorbind de incidentele franco-italiene, speră că nu vor avea urmări grave. Ele laudă atitudinea corectă a ambelor guverne, însă cer ca Italia să urmeze exemplul Franței și să'i acorde toate reparatiunile legitime.

Aigues-Mortes, 23 August.—Geandarmeria a arestat ieri 7 indiviți grav compromiși în incidentele recente. Ei au fost intermițați la Nimes.

Roma, 23 August.—Agenția Stefani află din Paris că d. Develle a declarat d-lui Ressimann că întârzierea pusă în primirea lucrătorilor italieni rânii la Aigues-Mortes, în spitale, a fost pricinuită de exigențele regulamentului spitalelor. Instrucțiunea a facerii din Aigues-Mortes merge repede. S'au și operat numeroase a-restări; altele sunt iminente. În fine, d. Develle a rugat pe d. Ressimann să-i dea lista victimelor cărora guvernul francez datorează indemnitate.

D. Develle a scris d-lui Ressimann pentru a-i anunța că primarul din Aigues-Mortes și-a dat demisiunea, însă că d. Dupuy n'a primit o, considerând că este indispensabil ca o anchetă serioasă să facă lumină în privința conduitei primarului, care pretinde că a protejat pe italieni. Numai în acest din urmă cas demisia va putea fi primită. Altmintrelea va trebui să fie revocat.

Neapole, 23 August.—O grevă de birjari a izbucnit. Birjarii au încercat să impedeze serviciul tramvaiurilor și a omnibuselor.

Greviștii au atadaț cu pietre și bastoane poliția care a făcut us de arme; 4 agenți de poliție și 5 birjari au fost răniți. S'au făcut mai multe arestări. După amiază greviștii au incendiat un kiosk și 5 vagoane de tramvaiuri. Cavaleria supravegheață depositele tramvaiului și a omnibuselor, al cărui serviciu e suspendat. Cea mai mare parte a magasielor sunt închise.

Copenhaga, 23 August.—Regele Suediei va sosi la 27 August la Fredensborg.

Londra, 23 August.—Agenția Reuter află din Buenos-Ayres că insurecțiunii au atacat, la 22 August, trupele guvernului, lângă Comentes. Acestea din urmă au fost bătute. Insurecțiunii au instalat un guvern provisoriu până la venirea comisarului național.

Gotha, 23 August.—Doliul țesut va dura trei săptămâni. Astăzi corpul ducelui a fost pus pe un pat de paradă, într-o sală din catul de jos al castelului Reinhardsbrunn. Vineri se va face expunerea publică a cosciugului, care va fi transportat luni prin drumul de fer de Gotha, unde va sosi la 11. Ingroparea se va face la 12 la biserica St. Mauriciu. Dieta se va intruni Sâmbătă pentru a primi prestarea jurământului ducelui.

Reinhardsbrunn, 23 August.—Ducele Alfred de Sax-Coburg-Gotha a prestat jurământ Constituțiunii într'un mod solemn, dinaintea miniștrilor de Stat. După cererea ducelui Alfred, imperatul a asistat la ceremonia aceasta. Ministrul Streuge a mulțumit imperatului pentru că a asistat.

Londra, 23 August.—Agenția Reuter află din Sidney că, din informațiile primite din Nouile Hebride, rezultă că Franța a făcut sforțări pentru a obține anexarea și suprimarea tratatului cu Anglia. Guvernul francez a acordat 15.000 livre sterline pentru dezvoltarea colonisatiei și a comerțului în insule.

Belune, 23 August.—Un incendiu a distrus de tot satul Costucomico. Din 70 case numai 3 au scăpat. Nici o victimă.

Roma, 23 August.—Agenția Stefani publică lista oficială a victimelor ita-

liene din Aigues-Mortes, care se ridică la șapte morți și 34 răniți.

D. Grollin a sosit azi dimineață. Gotha, 23 August.—Impératul Wilhelm a sosit din Reinhardsbrunn.

Cardiff, 23 August.—2000 lucrători mineri, cari se duceau la Swansea, s'au întâlnit cu poliția călare, lângă Marrison. Ei au fost alungați.

Londra, 23 August.—S'a deschis o conferință a Uniunii lucrătorilor mineri din Marea Britanie. Sunt 44 delegați cari reprezintă 232.400 minei. Discuțiunea s'a făcut în secret.

Conferința adoptată rezoluțiune, prin care se exclude minerii din Durham din Uniunea lucrătorilor mineri. Conferința a decis a se relua lucrările, îndată ce proprietarii vor renunța la reducerea de 25 % ce au proiectat.

Lucrătorii nu vor cere nici o sporire de salarii până ce minele de cărbuni de pământ vor dobândi prețul din 1890, însă nu vor primi nici o reducere. 1000 de alți mineri au re luat lucrul la Aberdere, sub protecțiunea trupelor.

(Agenția Română).

PE CINE SA CREAȚA?

După cum am arătat și ieri, oficioasele continuă a se lavi în capete... înțocmai ca și miniștrii. Halul de zăpăceală în care au ajuns este atât de cumplit în cât cititorii lor se pot întreba pe cine să creadă. Noi îi sfătuim să nu creadă pe nici una din ele, căci toate sunt de pus în acelaș sac.

Constituționalul de la 12 August scrie sub titlul «Ingrjițor»:

... In adevăr, când aruncăm o privire retrospectivă asupra mersului cholerei în orașul Brăila, ne îngrozim de ceea ce vedem. De când a început a se publica buletinele vedem că îmbolnăvirile urmează următorul curs: 8, 15, 8, 15, 14, 14, 17—acesta e punctul culminant al boalei—iar acestor îmbolnăviri corespund următoarele cifre de decese 6, 4, 2, 4, 6, 6, 12. Așa că pe ziua de 31 Iulie sunt 17 îmbolnăviri și 12 decese.

De aci boala începe a scăde astfel: îmbolnăvirile urmează următoarea scară 10, 12, 8, 9, 7 la cari răspund decese 10, 6, 12, 2, 4; deci e scădere normală. Insa de aci, din ziua de 4 August, cholera reîncepe a crește, îmbolnăvirile se urcă la 9, 10, 8, 13, iar morțile la 8, 3, 4 și 8.

Prin urmare, după ce epidemia a ajuns la punctul ei culminant de 17 îmbolnăviri și 12 decese pe zi, și a început a scădea, ea a reînceput apoi a crește în mod normal, ajungând pe ziua de ieri 10 August la 13 îmbolnăviri și 8 decese.

Dacă foaia junimistă întârziea cu 24 ore articolul său, apoi ar fi putut inscrie 14 casuri noi în loc de 13 și 12 morți în loc de 8.

Timpul, tot de la 12 August și tot asupra cholerei din Brăila, scrie:

Cholera persistă a fi staționară la Brăila și scade foarte simțitor la Sulina, Galați și Cernayoda.

Dacă ar fi să ne rostim numai de cât asupra esactității acestor două afirmațiuni contradictorii, noi mărturisim că am apleca mai mult

ABONAMENTE

În Capitală și Districte, un an 40 lei; șase luni 20 lei; trei luni 10 lei. Pentru străinătate, 50 lei pe an; 25 pe șase luni. A SA ADRESA: ÎN ROMANIA, la administrațiunea Jdarului și ofițiile postale. LA PARIS, la Havas, Laffite C-rie, 8 Place de la Bourse. LA VIENNA, la D. B. G. Popovici, 15, Fleischmarkt. ÎN ITALIA, la D. dott. Cav. Gustave Croce, Via San-Francesco de Paola (N. O.) 15 Genova. ÎN GERMANIA, la toate ofițiile postale.

ADMINISTRAȚIA STRADA ACADEMIEI, 4.

spre Timpul. După așisele liliachii așesate pe strade, Timpul e singurul jdar care are cele mai noi știri și mai positive în privința cholerei: la densul trebuie dar să fiă «adeverul lui și cărnatul» când e vorba de cholera.

UN RECIDIVIST

Dilele trecute diarul Timpul a dat d-lui locotenent-colonel Casimir epitelul de recidivist.

Timpul a vrut să arunce un fel de injurie asupra d-lui Casimir, pentru că a publicat o nouă broșură prin care răspunde într'un mod victorios la niște acușățiuni pe cari i le-a adus tot Timpul și, profitând de această ocaziune, pune din nou în evidență abuzurile de putere, ingerințele în alegeri și fără de legile d-lui colonel Casimir.

Pentru aceasta d. Casimir e numit recidivist.

A recidiva în asemenea lucruri este a face un nou serviciu armatei și moralității publice. A arata rolul odios pe care un ministru de război l' dă armatei și ofițierilor în alegeri; a arata cum i pune la dispozițiunea prefectilor și cum el însuși i influențează și le ordonă să voteze pentru partidul lui; a arata cum i recompensează pe cei cari se supun și cum persecută pe cei bănuți; a arata aceste lucruri și a le dovedi prin acte, este a deștepta și a rescua opiniunea publică contra unui rău-făcător—este a face un serviciu armatei și țării, căci protestarea indignată a opiniunei publice poate singură să curme asemenea fapte reprobabile.

Un asemenea om este un recidivist în bine, este un care, ca și curcanul lui Alexandri, schimbă porecla în renume.

Timpul, în lipsă de argumente, găsește de cuviință întâiu a insinua, și în urmă a spune curat, că d. colonel Casimir e colaborator la diarul Adeverul, că e, prin urmare, anti-dinastic. Timpul ar vrea să dică: iată un ofițer care a fost 40 ani adjutanț al Majestatei Sale Regelui și care, ieșind din armată, din motive pe cari tot Timpul le denaturează cu totul, n'a găsit nimic mai bun de făcut de cât să se facă colaborator la diarul Adeverul și să arate personal pornit contra Regelui!

Ei bine, aceasta este absolut inesact. Tonul reverențios cu care vorbește d. Casimir de persoana M. S. Regelui, de câte ori i pomenește numele în broșurile sale, dă o formală desmiințire acestei insinuațiuni.

Pe daltă parte d. colonel Casimir ne autorisă, dacă mai este trebuință de ceva așa, a da o nouă și formală desmiințire Timpului, intră această privință.

Acum, o mică observațiune. Diarul guvernamental n'a putut nega nici una din afirmațiunile d-lui Casimir; diarul se mărginește a spune o nouă prostie: aceea că locotenentul colonel Casimir ar fi

FOIȚA DIARULUI «VOINȚA NAȚIONALĂ»

5

Căinele Flamandilor

NOVELĂ DE OUIDA

(tradusă din englezește)

Nemulțumirea lui Petras era aceasta. În acele edificii triste de pietre, cari își ridicau maiestoaș lor melancolie până peste acoperișurile caselor; copilul Nello intra adesea ori și dispărea sub porțile lor arcate și negre, pe când Petras, lăsat afară pe pavagiu, mult și în zadar căuta să afle care era atracțiunea care depărta de el pe inseparabilul și iubitul lui tovarăș.

către un păzitor înalt, îmbrăcat în negru și cu un lanț de argint după gât; și temându-se să nu aducă vre-o supărare micului lui stăpân, sta culcat așteptând din năntea bisericelor până s'o întoarce copilul. Nu era însă faptul intrării în biserică care nemulțumea pe Petras; știa că lumea merge la biserică; tot satul mergea la micul, cenușiul edificiu care se află în dreptul morii de vânt. Ceea ce îl nemulțumea era că micul Nello avea un aer straniu tot d'una când ieșea d'acolo, era abățut și foarte palid; și că de câte ori se întorcea acasă, după asemenea vizite, stetea jăcut și visător, nevoind să audă de joc, dar privind seara cerul peste linia șanalului, răpit și aproape trist. Ce era așa? Se mira Petras. El se gândea, că nu putea fi ceva bun și natural pentru un copil mic să fie așa de grav, și în modul său mult, făcea tot ce putea să fie lângă el pe Nello în câmpurile pline de soare ori în tîrg. Nello nu se ducea la biserică; de cele mai multe ori el se ducea la marea catedrală; și Petras, lăsat afară

pe pietre lângă frag mentele porței de fer a lui Quentin Matsys, se întindea și el, căsca, suspina, ba chiar lătra, toate în zadar, până ce ușile se închideau și copilul forțat se întorcea; și punându-și mâinele în giurul gâtului cănelui l' sâruta pe marea și neagra lui frunte, murmurând tot-d'una aceleași cuvinte: — «Dacă ași putea numai să mă uit Petras! dacă ași putea numai să mă uit o dată!» Ce o fi aceea? Se întreba Petras, uitându-se cu niște ochi mari, inteligenți și simpatici. Intr-o zi, pe când păzitorul nu era acolo și ușea era intru-deschisă, intră un minut după micul său amic și vedu. Ceea ce vrea se vadă copilul erau două mari tablouri acoperite, de fie care parte a altarului. Nello era ingenunchiat, răpit ca într'un estas, în fața altarului pe care era zugrăvită Asumptiunea, și când zări pe Petras, se sculă și l' scoase încet afară; fața lui era udată de lacrimi și uitându-se la locurile acoperite, când trecea pe lângă ele, murmură către tovarășul lui: «E teribil să nu le poți vedea, Pe-

tras, pentru că ești sêrac și nu poți plăti. El nu s'a gândit nici odată că sêracul să nu le poată vedea, când le-a zugrăvit, sunt sigur. Ni le-ar fi arătat într-o zi, în fie-care-zi, sunt foarte sigur. Și ei le tin cloa, învelite la întunec, acele frumoase lucruri! și nu ved lumina și ochii nu le ved, afară numai-dacă vine vre-un bogat și plătește. Dacă ași putea să le ved numai odată, ași fi așa de mulțumit în cât a-ași putea să mor pe urmă.» Dar nu le putu vedea, și Petras nu-l putea ajuta, căci a câștiga piesa de argint pe care biserica o exige ca preț al arătării a celor două glorioase tablouri «Ridicarea pe Cruce» și «Descinderea de pe Cruce»— era lucru din colo de puterile amendoruta, ca cum ar fi să escaladeze înălțimele săgetei catedralei. El n'aveau nici o dată mai mult d'un gologan de cheltuit; când câștigau îndestul pentru a lua puțin lemn pentru sobă, și puțină zeamă de carne pentru oală, era tot ceea ce puteau face. Și acum inima copilului era sfâșiată de dorința de a vedea splendoarea celor două tablouri învelite ale lui Rubens.

Tot sufletul micului ardenez era pătruns și agtat de absorbanta pasiune a artei. Mergend pe stradele vechiului oraș, în revêrsatul zorilor, înainte de a l' fi vècut soarele ori luna, Nello, care nu era de cât un copil de țeran, cu un mare căine, trăgând lapte de vîndare din poartă în poartă, era într'un cor de vis în care Rubens era un deș. Nello, înghețat și mort de foame, cu piciorile fără ciorapi bătate în saboți, veniturile iernei hătându-i bucele și umflându-i sêrmaneale lui sdrênșe, era în răpirea meditațiunei, în care tot ce vedea era mult frumoasa față a Sîntei Măriei din Asumptiune, cu valurile de păr aurii cădînd pe umeri și lumina unui soare etern strălucind în fața ei. Nello, crescut în sărăcie, isbit de soartă, fără înveștătură, și neajutat de oameni, avea compensațiunea sa nenorocirea ce se numește geniù. Nimeni nu știa aceasta. El mai puțin ca alții. Nimeni nu știa aceasta. Afară numai de Petras, care, fiind cu el întruna, l'a vècut desinând cu creta pe pietre, ori ce lucru care cresce său respira; l'a auzit în micul lui pat

de fân murmurând în totfelul timide și patheice rugăcuni către spiritul marelui maiestru; a vècut privirea lui întunecându-se și fața lui înveselindu-se la lumina roșiatică a apusului de soare ori la razele roze ale aurorei și a simții, de atâtea ori, lacrimile unei bizare dureri fără nume și ale bucuriei amestecate împreună, cădînd din frumoșii și liderii lui ochi pe încreșita și galbena lui frunte. «Aș intra foarte mulțumit în moment dacă ași ști, Nello, că tu ajungînd bărbat ai putea ține acest bordel și mica palmă de pământ; ai munci pentru tine și vecini!» l'ar țice Baas—țicea bêtărânu de multe ori din patul său. Căci a poseda o palmă de pământ, a fi numit Baas—stăpân—de către câțun, este a fi îndeplinit cel mai înalt ideal al țeranului flamand; și bêtărânu soldat, care umblase peste tot pământul în tinerețea lui, și n'adusesse nimic a casă, credea la bêtărânele, că a trăi și a muri pe o bucată de pământ, într-o mulțumită umilință, era cea mai fericită soartă pe care o putea dori iubitul lui. Dar Nello nu țicea nimic. (Va urma).

incapabil, că ar fi fost șters de pe tabloul de înaintare pentru incapacitate.

Maî întâiu, n'avea de unde să fie șters, pentru un motiv foarte simplu e că n'a existat tabloul de înaintare; n'a fost propus nici un locotenent-colonel spre a fi înaintat la gradul de colonel.

Că n'a fost propus... nici nu putea fi de oare-ce erau trei locotenenți-coloneli mai vechi decât d-sa și toată lumea știe că în cavalerie nu sunt sute de locuri vacante de coloneli.

În capacitate! Iată un om care a comandat două ani și jumătate un regiment, având gradul de locotenent-colonel—și slavă Domnului n'a avut nimeni nimic de spus în contra sa,—de ce nu l-ar fi putut comanda tot așa de bine când i s'ar fi dat gradul de colonel?

Capacitatea e o cestiune de apreciere, și asupra acestui punct a spus de rău acum în urmă în discuțiune, aprecierea tuturor acelor cari au citit prima broșură a d-lui Casimir, diferă, noi o știm foarte bine, de aceea a redactorilor *Timpu-lui*, și acei cari au citit-o sunt în mare parte ofițeri și în special ofițeri de cavalerie.

Am dori să știm în cine o fi concretisând *Timpu-lui* capacitatea pentru a face din el un criterium spre a judeca pe d. Casimir?

Ori-ce ar putea ține *Timpu-lui*, arma cavaleriei a perdut un foarte bun ofițer, foarte corect și demn, care se ținea în cântutul scrierilor militare, dupe cum a dovedit-o acum. Și pentru ce l'a perdut? Pentru că d. Jack Lahovari se crede în drept a-și bate joc de ofițeri. D. Casimir și-a pus demnitatea sa personală la adapostul loviturilor d-lui Jack Lahovari.

Din parte-ne rugăm pe d. Casimir să recidiveze cât mai des; sunt puțin oameni cari pot să se ocupe cu competență de cestiunile militare, și d-sa, fiind unul din acești puținii, face un adevărat serviciu publicului ținându-l în curent cu ceea ce se petrece în armată.

CHOLERA

Diarul *Galații* anunță că *choleră s'a întins și în comunele Is-laz, Romanul, Căbănesci, Făurei, Petroiu și Tichibesci, din județul Brăila.*

Marți seara, poliția din Iași a fost avisată că un cas suspect de boală s'a produs în Tătărași; o femeie a că-put boala de dureri de stomach, însoțite de vărsături și diaree.

Medicul secției respective a fost avisat. Tot în aceeași seară a căzut subit bolnav o servitoare de la d. Bușilă, funcționar postal. Ea se văita de dureri mari de stomach.

Evenimentul, care ne aduce aceste două sciri, spune că dr. Rojnița, chemat la fața locului spre a constata cazul, ar fi avut o atitudine cât se poate de puțin delicată față cu bolnava și mai cu seamă cu d. Bușilă.

Evenimentul publică următoarea telegramă: Cernăuți, 11 August

La o depărtare de 30 minute de oraș se află comuna Horecia, un loc de escuriune bine cunoscut bucovinenilor. Dăte trecute s'a ivit un cas suspect, urmat de deces. Comuna medicală însă a constatat că e un cas de gastroenterită, dar a luat măsuri de desinfecție. Astăzi s'au declarat însă trei cazuri grave, toate urmate de moarte. Cu toate acestea însă nu s'a anunțat oficial că cholera banțue această comună. S'a pus un cordon militar care să oprească viguros comunicația dintre Horecia și Cernăuți și s'au luat măsuri sanitare.

Panica în Cernăuți este mare și medicii nu garantează că cholera nu s'ia face intrarea și în oraș. Autoritățile și serviciul sanitar, ajutați de populațiune, păzesc riguros toate măsurile igienice.

Un cas suspect cu simptome choleriforme s'a produs în comuna Ogreniu, din județul Prahova.

A-l'altă-ieri, la Gălărași, a murit de cholera un muncitor.

Mai multe casuri de cholera s'au produs în fabrica de ciment și alcool din Brăila.

DIN STRĂINĂTATE

(Prin fir telegrafic)

Dinsborg, 23 August. — Un lucrător a murit la spital de cholera asiatică. Amsterdam, 23 August. — Se află din Rotterdam că s'au constatat acolo două casuri de cholera.

PRESA EUROPEANĂ ȘI CESTIUNEA ROMÂNĂ

Dăm astăzi și restul articolului din *Vérité* din Paris:

«Liberalismul judeo-unguresc a parvenit a exclude pe Români din viața publică. Ori-ce demonstrațiune națională, ori cât de discretă s'a fie ea, ori-ce expresiune publică sau alt-fel de sentimente române sunt urmărite ca crimă de înaltă trădare. *Imaltă trădare* asta e formula acestui terorism fără asemănare în istoria acestui secol. A lua parte la o reuniune națională, a cânta românește, a petrece cât-va în România independentă, sunt crime cari duce pe Români în puș-carie.»

Articolul constată apoi că funcțiunile se dau Ungurilor și Jidanilor, că presa e încetușată. Condamna energie purtarea presei jidovești din Viena și continuă:

«Ce rău au făcut aceste câte-va milioane de Români cari cer în definitiv lucruri foarte simple: dreptul de a mânca pâinea lor, de a vorbi limba lor și de a rămânea Români?» Acți ar trebui să se facă proba de justiție. Ascultați, în adevăr, pe *Pester Lloyd* apreciând atitudinea Românilor: «Înainte de a spera ori-ce, Români trebuie să renunțe la nebuna lor pretenție de a se crede un popor.»

Care va fi rezultatul conferinței? Din punctul de vedere al legislațiunii și aplicării ei, nici unul, a dis-o *Pester Lloyd* — Dar de altă parte manifestarea preponderantă de la conferință a produs o senzație profundă. E în adevăr demn de atențiune spectacolul acestei naționalități care se deșteaptă cu putere. Lupta care s'a angajat e o luptă ferbinte.

Români nu se vor opri chiar dacă liberalismul unguresc e decis a nu ceda de loc. Articolul vorbește foarte mișcător și de Slovaci și de poetul lor Ion Kollar, și apoi termină zicând: «Ungurii au trăit sub Turci. De la Turci au împrumutat ei procedeele de guvernământ, asistați în această lucrare de cei 700000 semii, cari au nevoie de a lua de la Turci secretele artei de a sugruma lumea.»

«Rămâne a se ști cât va ținea acest regim.»

«Savetus amor patriae dat animum.»

«Agesta e frumosul cuvânt pe care Pertz l'a înscris în fruntea giganticei sale colecțiuni, a monumentelor Germaniei.»

«Trebuia, în adevăr, curaj pentru a executa o asemenea lucrare.»

«Dar dacă «sacral amor al patriei» a dat săvântului curajul de a scrie istoria patriei sale, el va da de sigur Românilor curajul d'a scăpa pe a lor.»

Mémorial diplomatique din Paris, ocupându-se de conferința Românilor și de cestiunea română, crede că ea este ardeătoare. A persista într'o politică intolerantă și prigonoasă se risca a se crea o cestiune română din cele mai primejdioase. Vecinătatea Bucureștilor ar putea-o face ast-fel și a o expaspe-re până la un fel de iridentism al Carpaților.

Neologos din Athena, *Journal Financier* din Paris scriu asemenea despre conferință. Pe de altă parte scrie un articol de 4 coloane *Monde diplomatique* din Paris, ieșit din condiul fostului ministru de externe al Franței, d. *Flourens*.

Am dat vocile cele mai frumoase ale presei germane asupra cestiunii române; *Kölnische Zeitung*, *National Zeitung*, *Kreuzzeitung*, *Berliner Tageblatt*. Cel care a luat însă mai cu energie în apărare cestiunea română a fost *Münchener Allgemeine Zeitung*. În fața acestor voci stău contra diare din Germania obscure că *Weser Zeitung* și *Leipziger Zeitung*. Insași *Hamburger Nachrichten* diarului Bismarck, la partea Românilor. Fața cu serioșitate cu care a fost discutată în aceste frunțase diare cestiunea română, s'a ridicat o voce care, de și frunțasă, pierde mult din valoarea apreciațiunii ei, de oare ce e organul personal al lui Caprivi. Acestui diar s'a găsit îndemnat să-i răspundă din nou *Kreuzzeitung* într'un prim articol, care pentru marea lui importanță îl vom da în numărul viitor în întregime lui.

DUPĂ IMORALITATE SI CRIMĂ

Correspondența particulară a «Voinței Naționale»

Turnu-Măgurele, 10 August 1893.

Dupe dorința regală, o inoculare a avut loc între era nouă și cea veche a conservatorilor și ast-fel s'a compus conglomeratul de la cârma sta-tului.

Deși nici odată nu mi-am făcut cea

mai mică iluziune asupra cinstei celei dintâi, de sigur virusul infect al ramolitului șef, cum numea odinioară «Constituționalul» pe d. Lascar Cargari, a predominat noua compozițiune.

Junimismul, icona așa dis-a adevărului și cinstei, cu d. Toderiță Min-cușă în frunte, s'a înclinat marelui irod și de aceea regimul a perdut chiar rușinea.

Ca să nu dau ocazie d-lui Catargiu, mentorul și profesorul tuturor fără de legilor, s'a esclama dupe obicei: «Astea sunt generalități, mă esplic.»

Nobila progehitură, *până înm trece gărla*, titularul de la Justiție, junimist de baștină după apul mântuirii *ciocoesci* 1888, se afla în țară și fără îndoiială el și guvernul din care face parte, a luat cunoștința de corespondența mea, al cărei extract l'a înscrat în *Voința* de la 17 Iunie.

Dar cu toate că se denunțau fapte imorale și delicioase la adresa jude-lui instructor Cecropide, sevărsite în asociațiune cu nobilul *Maimarolu*, *primar din poruncă* al orașului nostru, d. Marghiloman în interesul prestigiului regimului, a găsit de cuviință să nu ia nici o măsură de desinfec-tare, căci ar fi periclitat întreg organismul regimului.

Pentru cei de la centru, este decr natural ca un judecător să fie ahtre-prenor de cafele cântânde, și de a-și face veacul la jocul de cărți la noroc prin cafenele, cu toate că, dupe legea penală, jocul este interzis chiar celor ce nu sunt investiți cu o calitate publică, dar mai cu seamă celor înscrinăți cu urmărirea lor.

D-nii Cecropidi, jude instructor, și Maimarolu, primar, erau deci acoperiți în asta privință. Le era însă teamă de cel-lalt fapt denunțat și, îngrijați în asta privință, au făcut să dispară din arhiva poliției orașului copia după contractul depus spre legalizare, crezând d-lor că ast-fel ar dispărea urma și proba samsarlicului.

Nici mai mult nici mai puțin, după un fapt delictos și o crimă. Sustragerea unui act public din arhiva unei autorități constituie o crimă.

Cetățeanul Alexandru Stănculescu, avocat, în interesul adevărului s'a în-sărșinat a o dovedi; el a reușit pe deplin. A cerut poliției orașului copie după menționatul contract prin-tr-o reclamațiune trimisă cu poșta și polițaiul, neavând, ce face l'a răspuns, prin adresa N. 2698, ceea ce urmează:

La suplica du, primită prin poșta și registrată la No. 2530, am onoare a vă comunica că, căutându-se în arhivă, nu s'a găsit actul ce solicitați.

Dar actul cerut era înregistrat și legalizat sub No. 848, din 6 Mai; prin ce minune și pentru ce trebuință el a dispărut din arhivă?

De sigur pentru ca să așopere actul abuziv și imoral al judecătorului și primarului, și această acoperire s'a făcut prin săvârșirea crimei de sustragere a unui act, devenit public, și aflat, fie și în copie, în arhiva unei autorități publice.

Acești stâlpi ai guvernului încă nu erau edificați, se vede, despre toleranța fără margini a regimului ce servește, pentru ca să se facă culpabili de autori intelectuali ori materialii al crimei de sustragere a unui act public.

Sub un guvern cinstit, care supra-veghiază pe agenții sei, de sigur faptele de cari ne ocupăm ar fi atras o judicioasă anchetă și pedepsirea vi-novătoilor.

Au trecut însă aproape două luni de la denunțarea ce organul d-voastră a făcut și guvernul n'a prețut că este bine să ordone o anchetă, fie și oficioasă, pentru ca să se încredințeze până la ce punct conduita în societate a judeului-instructor lasă de dorit, cum și dacă cu adevărat el este samsarut sau asociatul primarului orașului, avocat de profesie.

Puțin în pasă regimului de prestigiul și moralitatea magistrailor și agenților sei, în este destul de a vedea că este slujit cu devotament și faptele lor, fie imorale și abuzive chiar sunt trecute cu vederea.

Ștermana dreptate și morală, pe ce mânu ai încăput!

A trebuit ca, în uragiat de făcerea guvernului, judecătorul de instrucțiune să-și permită a bate pe un cetățean, chiar în grădina unde el, judecă-torul, este antreprenor de fapt alcafelei cântânde, scandal și delict, comis, într'un local public și în fața lumii de în-ului cel chemat a reprimă asemenea fapte, și guvernul, fie de prefect ca agent al său direct, fie de procuror ca agent al ministrului respectiv, a trebuit să fie încunștințat, n'a găsit însă de cuviință a lua nici o dispozițiune pînă ce cetățeanul maltratât l'a adresat următoarea telegramă:

«Ministrul Justiției,

«Ieri noaptea am fost insultat, mal-tratat și palmuit de d. Cecropide, ju-

dele instructor, în locul de corupție «Cafele chantante» al amantei sale Sița Panaitescu.»

Rog dispuneți anchetă serioasă. Faptele de felul acesta se vor desco-peri o groază.» Iorgu Niculescu.

Silit de această plângeră, interimar-ul de la Justiție, *fatul de la instrucțiunea publică, bransa din guvern a dinastiei Lahovari*, n'a avut în cotro cărmi și a trebuit să ordone o anchetă.

Până să sosească d. Stătescu, procurorul de secție de la Curtea de ap-el din București, aci colegii d-lui Cecropide, ajutați de primar și toată fiota administrativă, au stăruit din răspuțeri pentru ca să capete o retratare.

În sfârșit, Vineri seara, procurorul Curței sosește și este întâmpinat la gară de însuși acuzatul judecător, care îl conduce la hotel, prânzesc împreună și apoi merg la bilicul după moșia orașului.

Adoa d. Stătescu a procedat la ancheta cu care era însărcinat, și de sigur, de a voit a constatat delictul.

Procurorul Curței s'a obligat a cerceta și faptele anterioare imorale și abuzive ale judeului instructor: antrepriisa cafelei cântânde, jocul de cărți la noroc în localuri publice și samsarlicul ce făcea primarului advocat Maimarolu, faptele de notorietate publică și denunțate prin însuși organul d-voastră?

În acest cas, procurorul Curței ar fi dovedit și chiar prima sustragerei din poliția orașului a copie de contract ce Ghinea Sandu și soția fiului său, omorât de primarul de la Utlun, au fost siliți de d. judecător a încheia cu primarul advocat și a-l-fe-galiza, chiar în ziua venirei lor, după ordinul telegrafic al d-lui Cecropide.

Sunt convins însă că o astfel de delegație nu s'a dat d-lui procuror de Curte; interesul regimului fiind nu moralitatea agenților sei ci protecțiunea celor ce slujesc, și în chestiunea aceasta, odată cu d. Cecropide, dreptatea ar cere să se desție și polițaiul și să se revoace și primarul, iar cu toții să fie dați judecării.

Dar lucrul acesta de sigur nu se va întâmpla, neputându-se despărți regimul de asemenea guvaere; ci cu o mușama se va învălui toate turpitudinile trecute, prezente și viitoare, ca apoi oficioasele să cânte în strune și dirmoane cinstea ce n'a avut-o să se care de mult a perdut-o conglomeratul de la cârmă.

Totuși, orașul indignat așteaptă să vadă ce urmare se va da în urma anchetei. Fi-va și de asta dată opini-unea publică nesocotită?

Un turnean.

NOUȚĂILE DILEI

DIN CAPITALA

Iată care sunt, după un tablou al direcției căilor ferate, veniturile, cheltuielile și escedentele liniilor noastre de la 1873 până la 1891 inclusiv.

Table with 4 columns: Anul, Venituri, Cheltuieli, Escedente. Rows show data for years 1873 to 1891.

DIN JUDEȚE

Buzău

Libertatea din Buzău scrie: Proastă îngrijire ce au guvernânții noștri de armată se resimte de fle-care regiment în parte.

Regimentul de roșiori, trimes aici de la Slobozia, suferă mai mult de cât ori care efectele acestei negor-d-cite îndiferențe.

Aruncat cu val de el în grajdurile de la Drăgaica, unde soldații sunt în majoritate bolnavi de conjunctivă granuloasă, este expus a și perde și caii.

Până erl și o murit de antrax (talan) 21 de cai, și o mare parte sunt bolnavi.

O persoană bine informată ne asig-ură că făcându-se socoteala nume-rului soldaților ce sunt în activitate de serviciu și deducându-se cei bolnavi și cei ce caută pe bolnavi, n'au mai rămas de cât vre-o 86 cari îngrijesc de toți caii regimentului, ast-fel că

lesne și poate cine-va închipi cam ce fel de îngrijire li se poate da.

Dar nenorocirea este mare și din alt punct de vedere. Boala cailor a început a se întinde și asupra cailor din oraș. Atât mai rămâne să se în-înță asupra locuitorilor d'acii și con-junctivita granuloasă,—ceea ce nu este de mirare, de oare soldații comunica pe fle-care și cu orașenii.

La multe nenorociri trebuie să ne așteptăm sub păcătoasă administra-ție a ciocoilor îngânfați.

Agest regiment, ce se poate consi-dera aproape desființat, s'a imprăș-tiat acum în județ, în trei comune diferite, iar o parte ce nu s'a putut deplasa a rămas tot la Drăgaica. Mă-surile de izolare, luate după avizul d-lui doctor veterinar Boțes sunt lorte bune, și poate vor scăpa caii ce au rămas nemolipsiți.

Baile de la comuna Monteoru, din plasa Sărăta, județul Buzău, proprie-tatea d-lui Grigore C. Monteoru, încep a lua o importanță simțitoare.

Proprietarul, după informațiile di-arului *Libertatea*, a și început să clă-dească acolo un stabiliment cu vre-o 24 de încăperi și restaurant.

D-lui și propune să facă chiar în vara viitoare lucrări serioase pentru căutarea și constatarea apelor, care, după cum se știe, coprind fer, sare, sulf și iod.

Brăila

Die Donau, diar cotidian, redactat în limba germană, a apărut ieri la Brăila.

ACTE OFICIALE

Colegiul I electoral pentru consi-lierii județului Argeș este convocat pentru 19 Septembrie, spre a alege doi consilieri în locurile vacante.

D-nii Telemac și D. Theodorof au fost numiți și confirmați ca ajutoiri de primari al orașelor Tulcea și Tergo-viște.

D. Dr. G. Stănculescu este num-it, provisoriu până la concurs, în postul de medic secundar la spitalul central din orașul Craiova.

S'a incuviințat următoarele mu-niții și transferări:

D. Constantin Ionescu, actual șef al biroului statistice din direcți-unea vămilor, se trece provisoriu în aceeași funcțiune la biroul contri-buțiunilor, în locul d-lui G. Miho-tianu, trecut în altă funcțiune.

D. George Mihailescu, diplomat în științele financiare de la școala de înalte studii comerciale din Paris, se numesce, provisoriu, în funcțiunea de șef al biroului statistice din direcți-unea vămilor, în locul d-lui Con-stantin Ionescu.

PARTEA ECONOMICA

Revista agricolă și comercială

Toți economiștii, fie protecționiști, fie liber-schimbști, combat în realitate cheltuielile enorme ce se fac de către armatele permanente din lumea întreagă, cari cheltuieli trebuie plătite de către cel sărac ca și de cel bogat și cari sunt cu totul in-productive, în raport cu progresele economice ale unei societăți, ori-ce organizațiune socială ar avea. Ast-fel de cheltuieli militare, cari de multe ori sunt prea exagerate, ruinează un popor, fiind-că banul contribuabilului, în loc să fie întrebuințat ca agent de producțiune în agricultură, industrie, etc., de care aceste ramuri economice au trebuință, el (banul) este întrebuințat la întreținerea a sume de milioane de oameni, cari în floarea vârștei sunt destinați de a întorce capul când la stângă când la dreapta; și câte o-dată pentru a satisface ambi-țiunea unui om de a se bate între ei pentru a se omori unii pe alții. Cu alte cuvinte, ceea-ce Creatorul a făcut bine, un singur om încapălnat gă-sește de bine că trebeie distrus.

Ca lectorul să-și facă o idee mai exactă despre o ast-fel de cheltui-ală, nu vom vorbi despre budgetul Mi-nisterului nostru de război, ci despre budgetul Ministerului de război din Franca pe anul viitor 1894, care deja s'a votat de către Cor-purile legiuitoare. Acest buget se ridică la suma de 900 milioane! Iată un mare capital destinat de a se con-suma în 1894 fără ca să aducă v'un folos din punct de vedere economic.

Cele mai multe din viările franceze deduc ca cauza acestei sume coloașale, împărțită după trebuințele militare, ar fi legea militară din Germa-nia, care s'a votat în luna trecută. Este de observat că astă-ți, în secolul civilizațiunii, în loc ca banul contri-buabilului să fie întrebuințat la ridi-carea nivelului moral al popoarelor, printr'o educațiune rațională, în loc să fie întrebuințat la îmbunătățirea situațiunii lor materiale, se întrebuin-țează la lucruri omenesce deșarte, ca invențiuni de arme de a se omori omul mai ușor, în loc de a căuta cu ast-fel de bani bogățiile ascunse încă în sê-nul pământului, ca cărbunii de pă-

mânt, ca aurul, argintul, și alte atâtea metale, cari n'au alt de scop de cât de a înmulți avutul și bunul traiu al omului civilizat. Se părească mai tot-d'a-una ast-fel de cheltuieli civilizațoare, cari pot asigura o viață mai bună și sigură fie-cărui om, numai și numai de a se numera cu unul sau doi soldați mai mult, cari de multe ori, dacă nu tot-d'a-una, casarma din onești l'face vișioși și cei mai pericu-culoși pentru societate.

Starea timpului și semănăturilor — În decursul acestei luni timpul a fost mai mult secetos de cât ploios, ast-fel că seceratul grâului, etc., s'a putut face în condițiunile cele mai bune, precum și treeratul; dar, pe de altă parte, diși lipsă de ploie în unele părți, a suferit porumburile cari s'au semănat prea târziu cari din lipsă de apă mătasese porumbului (florea fe-melă) n'a putut să apară, sau a apărut în mică măsură, căci în loc să vedem pe tulpina porumbului câte trei sau patru stuleți, vedem vr'unul sau doi, dar acestă daună se perde aprorde neobservată în rapoiri cu majoritatea semănăturilor de porumb fă-cute la timp și fecundate în condi-țiunile cele mai bune, în urma ploilor abundente din Iunie și de pe la începutul lui Iulie.

În resumat, putem țice că timpul din luna Iulie a fost destul de fa-vorabil pentru lucrările câmpului la șes ca și la munte, la șes pentru recolta grânelor, etc., facerea ogôrelor pentru semănăturile de tómnă și la munte pentru recolta fânului destul de abondantă și de calitate superioară în raport cu anii trecuți.

Dacă ploile din luna Iunie au întâr-ziat în mare parte seceratul și săpa-tul porumbului, etc., apoi nu este mai puțin adevărat că a contribuit la înmulțirea recoltelor ca cantitate și în cât-va chiar și la calitatea lor. Căci, am văzut că la 9 Iulie grăul nou de 60 libre s'a vândut cu 10 lei și 50 centime. Calitatea grâului în raport cu calitatea din anul trecut este bună, dar prețul este inferior. Acestă rup-tură de preț în raport cu calitatea grâului mi se pare nu tocmai bine venită; și acest lucru se esplică din graba cu care speculanții de grâne a făcut să apară în portul Brăila grăul nou la 9 Iulie, pe când în realitate la această dată de abia ne găseam în adevărată epocă a seceratului.

Tergurile noastre. — Afacerile sunt slabe și cu prețuri scădute, atât la grăul cât și la porumb, și în loc ca prețurile să aibă tendința spre urcare la noi, și în străinătate din contra merg spre scădere.

Acest adevăr se constată și din cele 306 de avisuri primite de *Echo agricole*, din cari 74 arată o scădere de preț, iar 5 o urcare de preț.

Table with 4 columns: Anul, Venituri, Cheltuieli, Escedente. Rows show data for years 1873 to 1891.

Table with 4 columns: Anul, Venituri, Cheltuieli, Escedente. Rows show data for years 1873 to 1891.

Din aceste două tablouri se pôte constata marea activitate în afacerile cu cerealele din anul trecut în raport cu anul acesta, precum și superio-ritatea prețurilor, chiar dacă ne rapor-tăm la greutatea sau cantitatea cerealelor.

Tergurile streine. — Transacțiunile cu cereale în tergurile streine sunt cu totul slabe, iar prețurile în unele abia se mențin, pe când în altele tind

CASA DE SCHIMB Nachmias & Finkels

No. 8, în noul palat «Dacia-Romania», Str. Lipscani No. 8, în fața Palatului Băncii Naționale

BUCUREȘTI Cumpără și vinde efecte publice și face orice schimb de monede

Cursuri pe ziua de 12 August 1893

Table with exchange rates for various currencies and goods, including gold, silver, and banknotes.

FABRICA DE PARCHETE

ȘI TIMPLARIA MECANICĂ DEPOSIT DE LEMNE DE CHEREȘTEA ȘI LEMNE DE FOC BUCHER & DURRER 29, SOSEAUĂ BASARAB, 29, BUCUREȘTI LĂNGĂ REGIA TUTUNURILOR.

POMADA CSILLAG

cea mai renumită pentru creșterea și întreținerea părului. Certificată de la cele mai mari familii prințare, de la capețele încoronate, etc. etc.

HYGIENA DINȚILOR ȘI A GURII. DENTALINA. Doctorului S. KONYA, Chimist. sunt două dentifrice renumite în țară și străinătate...

SINAPISM RIGOLLOT. MUSTAR ÎN FOI. Cel mai bun Revulsiv. Indispensabil în Familii.

SUCCESS NE MAI POMENT. NŪ SEMĂNAȚI fără a întrebuița germătorul D-ului Quărone Descalohne. CERETI BROȘURA EXPLICATIVĂ LA AGENȚIA HAVAS, BUCUREȘTI.

SPECIALITĂȚI NOUȚI MEDICAMENTOASE!! VINUL TONIC FEBRIFUG «MARGOVICI». VIN ANTISCORBUTIC ȘI ANTIRACHITIC. SYROPUL DE LACTOPHOSPHAT DE CALCE FERRO-JODAT.

MORITZ APPEL & Comp. BUCUREȘTI.—Strada Doamnei, No. 9.—BUTĂREȘTI. MARE DEPOSIT DE MASINI ȘI UNELTE AGRICOLE.

1022 CAPSULELE MATHEY-CAYLUS. Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiul Moutyon. Capsulele Mathey-Caylus cu oțet de Glutem nu ostensesc nici-odată stomacul...

VISICĂTOARE ROȘE LE PERDRIEL. Acțiune repede și sigură. CEA MAI VECHIE. Singura admisă în Spitalele civile franceze.

MODUL DE ÎNTREBUINȚARE. O lingură de CAPILOFIL se toarnă pe o farfurioară și udând două degete, să frece ușor dimineața și seara pelea capului.

SIROP AUBERGIER. Aprobarea Academiei de Medicină din Paris. Siropul lui Aubergier este un calmant sigur pentru Guta, Tuse, Tusea magărească a copiilor.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ÎN ROMANIA VALABIL DE LA 19 APRILIE (1 MAIU) 1893.

Large railway schedule table with columns for stations, routes, and departure times for various lines across Romania.